

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/304/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201817
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021201817.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Ondrejkovej a členiek senátu JUDr. Michaely Machovej, Ph.D. (spravodajkyňa) a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobcu: DEWALL, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, 831 51 Bratislava, IČO: 36 658 669, zastúpeného: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101774368/2021 zo dňa 21.09.2021, takto

rozhodol:

I. Správny súd návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) Správneho súdneho poriadku **z a m i e t a**.

II. Správny súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

III. Žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania a dôvody napadnutého rozhodnutia

1. U žalobcu bola vykonaná daňová kontrola na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobie júl 2012. V nadväzujúcom vyrubovacom konaní bolo vydané rozhodnutie Daňového úradu Bratislava (ďalej len „správca dane“) č. 101622632/2019 zo dňa 03.07.2019, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) určil žalobcovi rozdiel na DPH za zdaňovacie obdobie júl 2012 v sume 111 278,34 Eur, keď nepriznal nadmerný odpočet v sume - 109 621,57 Eur a vyrubil daň v sume 1 656,77 Eur. Toto rozhodnutie bolo potvrdené druhostupňovým rozhodnutím žalovaného č. 102878877/2019 zo dňa 13.12.2019 (ďalej spolu obe rozhodnutia ako „rozhodnutia o určení rozdielu dane“). Proti rozhodnutiam o určení rozdielu dane podal žalobca správnu žalobu, ktorá bola predmetom súdneho konania na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/44/2020 a v súčasnosti je vedená na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-2S/44/2020, pričom v tejto veci bol vydaný zamietajúci rozsudok pod sp. zn. BA-2S/44/2020 dňa 29.04.2025.

2. V nadväznosti na rozhodnutia o určení rozdielu dane správca dane uložil žalobcovi rozhodnutím č. 101090679/2021 zo dňa 23.06.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) pokutu vo výške 11 127,80 Eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. g) daňového poriadku – uplatnenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie júl 2012 vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa § 79 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“). Správca dane v prvostupňovom rozhodnutí stručne zhrnul priebeh daňovej kontroly a záver

rozhodnutí o určení rozdielu dane, odcitoval ustanovenia daňového poriadku týkajúce sa správneho deliktu a ukladania pokuty (§ 165e ods. 2, § 154 ods. 1 písm. g/, § 155 ods. 1 písm. f/ bod 4, § 155 ods. 4 a ods. 6 daňového poriadku) a záverom uviedol odôvodnenie, prečo uložil pokutu vo výške 10 % z určeného rozdielu dane, ďalej uviedol výpočet pokuty a konštatoval, že na základe uvedených skutočností rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia.

3. Na podklade žalobcom podaného odvolania rozhodoval žalovaný v odvolacom konaní a vydal rozhodnutie č. 101774368/2021 zo dňa 21.09.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a spolu s prvostupňovým rozhodnutím aj ako „napadnuté rozhodnutia“), ktorým prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný sa plne stotožnil s prvostupňovým rozhodnutím, niektoré časti z jeho odôvodnenia zopakoval, odcitoval príslušné zákonné ustanovenia a k odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že ak žalobca uspeje v súdnom konaní voči rozhodnutiam o určení rozdielu dane, správca dane bude postupovať podľa § 155 ods. 13 daňového poriadku, a teda ak bude suma rozdielu dane novým právoplatným rozhodnutím upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci uložená pokuta. Konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie je vecne správne, zákonné a zistenia, v ňom uvedené, boli preukázateľne získané v súlade s platnou legislatívou.

II. Správna žaloba

4. Žalobca sa žalobou zo dňa 10.11.2021, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 11.11.2021, domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia napadnutých rozhodnutí a vrátenia veci správcovi dane na ďalšie konanie. Dôvody zrušenia napadnutých rozhodnutí videl v tom, že tieto rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a zároveň vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

5. Žalobca videl nesprávne právne posúdenie v tom, že žalovaný namiesto § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku (možnosti prerušiť daňové konanie) inklinoval k aplikácii § 155 ods. 13 daňového poriadku (upraveniu pokuty v prípade vydania nového rozhodnutia o určení rozdielu dane), čo nepovažoval za súladné s § 3 ods. 2 daňového poriadku, v zmysle ktorého má správca dane použiť najvhodnejšie prostriedky vedúce k správne určeniu dane. Žalobca rozhodne nepovažoval za vhodnejší prostriedok nápravy postup v zmysle § 155 ods. 13 daňového poriadku. V zmysle § 3 ods. 2 daňového poriadku považoval za účelnejší a vhodnejší taký postup, ktorý predchádza tomu, aby bola nezákonne uložená pokuta, ktorá bude musieť byť neskôr zrušená, a teda prednostne by sa malo využiť ustanovenie § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku a počkať s vyrubeníím pokuty do momentu, kým nebude primárne konanie definitívne skončené, t. j. skončený aj jeho súdny prieskum.

6. Ďalej namietal zmätočnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu absencie odôvodnenia v tom smere, z akého dôvodu nemohlo dôjsť k prerušeniu konania v zmysle § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku. Za nelogické označil závery žalovaného, že správca dane nenavrhol s daňovým subjektom zhodne prerušenie konania a ani 30-dňové prerušenie konania nerieši otázku žalobcu, pričom v tomto prípade nie je nutné žiadať súhlas správcu dane, ako aj argument žalovaného o tom, že 30-dňové prerušenie konania nerieši otázku žalobcu, pretože v zmysle § 61 daňového poriadku môže správca dane lehotu prerušenia konania predĺžiť na nevyhnutný čas, a teda žalovaný mohol túto lehotu predlžovať až do času rozhodnutia správneho súdu o žalobe proti rozhodnutiam o určení rozdielu dane. Zároveň žalobca navrhol prerušenie súdneho konania v zmysle § 100 ods. 2 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) z dôvodu, že prebieha súdne konanie na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2S/44/2020, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie správneho súdu v tomto súdnom konaní.

III. Vyjadrenia žalovaného a žalobcu, ďalší priebeh súdneho konania

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.12.2021 zotrval na svojich záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí a navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že správca dane postupoval v zmysle § 3 ods. 1 daňového poriadku, a to podľa všeobecne záväzných právnych predpisov. Správca dane je povinný riadiť sa platnou legislatívou a v tomto prípade podľa § 155 ods. 1 písm. f) bod 2 daňového poriadku za spáchanie správneho deliktu uložiť pokutu. Žalovaný sa nestotožnil s názorom o potrebe uprednostniť § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku o možnosti prerušiť daňové konanie, poukázal na taxatívne stanovené podmienky § 61 ods. 1 a 2 daňového poriadku, za ktorých môže

byť daňové konanie prerušené, pričom v prejednávanej veci nebol naplnený dôvod podľa citovaného ustanovenia, pretože sa nezačalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia a nebolo potrebné získať informácie spôsobom podľa zákona o medzinárodnej pomoci pri správe daní. Taktiež nedošlo ani k zhode účastníkov konania na prerušení daňového konania. Poukázal na § 184 SSP, v zmysle ktorého podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok. Poukázal aj na § 155 ods. 13 daňového poriadku, v ktorom zákonodarca pamätal aj na prípad úspechu žalobcu v súdnom konaní o správnej žalobe ohľadom určenia rozdielu dane. Nestotožnil sa ani s argumentom žalobcu o prerušení konania v zmysle § 61 ods. 6 daňového poriadku, a to s poukazom na § 155 ods. 13 daňového poriadku. Predlžovanie lehoty podľa potreby nie je podľa žalovaného prípustné.

8. Ďalšie vyjadrenia účastníkov konania neboli súdu doručené.

IV. Relevantná právna úprava

9. Podľa prechodného ustanovenia § 493e SSP, „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.“

10. Podľa § 194 SSP:

„(1) Správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

(2) Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.“

11. Podľa § 190 SSP, „Ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.“

12. Podľa § 154 ods. 1 písm. g) daňového poriadku, „Správneho deliktu sa dopustí ten, kto uplatní si nárok podľa osobitných predpisov vo výške, ktorá je väčšia ako nárok, ktorý si mal právo uplatniť podľa osobitných predpisov.“

13. Podľa § 155 ods. 13 daňového poriadku (v znení účinnom do 31.12.2021), „Ak bola novým právoplatným rozhodnutím suma rozdielu dane alebo suma nároku podľa osobitných predpisov upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci pokuta uložená podľa odseku 1 písm. f); novým rozhodnutím o pokute sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.“

14. Podľa § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku, „Správca dane daňové konanie môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.“

15. Podľa § 61 ods. 2 daňového poriadku, „Správca dane môže daňové konanie prerušiť najdlhšie na 30 dní, ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnu účastníci daňového konania; túto lehotu môže správca dane predĺžiť na nevyhnutný čas.“

V. Právne posúdenie veci správnym súdom

16. Na základe § 3 ods. 1, ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 1. júna 2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety dňa 7. júna 2023 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie senátu 5S Správneho súdu v Bratislave (ďalej len „súd“, príp. „správny súd“) a následne v súlade s rozvrhom práce na rok 2024 v znení dodatkov č. 1, č. 2, č. 3 a č. 4 účinného od 21.05.2024 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 8S správneho súdu.

17. Nakoľko bolo súdne konanie začaté pred novelou SSP účinnou od 01.07.2023, v zmysle § 493e SSP v platnom znení sa toto konanie dokončí podľa SSP v znení účinnom do 30.06.2023. Správny súd ako súd príslušný na konanie, po vyhodnotení, že správna žaloba je prípustná, bola podaná včas

(§ 181 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 178 ods. 1 SSP, § 49 ods. 2 písm. b/ SSP), obsahovala zákonom stanovené náležitosti (§ 57, § 182 SSP), po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu a administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 SSP) napadnuté rozhodnutie, ako aj postup predchádzajúci jeho vydaniu, zohľadňujúc § 195 SSP, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023) a zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy (§ 197 SSP), za splnenia procesných podmienok vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP), a po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

18. Správny delikt v danom prípade spočíval v uplatnení nadmerného odpočtu za príslušné zdaňovacie obdobie vo výške, ktorá je väčšia ako nadmerný odpočet, ktorý si mal právo uplatniť podľa § 79 zákona o DPH (§ 154 ods. 1 písm. g/ daňového poriadku), za čo bola žalobcovi uložená pokuta vo výške v zmysle § 155 ods. 1 písm. f) daňového poriadku. Daňové orgány v napadnutých rozhodnutiach o pokute považovali skutkovú podstatu správneho deliktu za naplnenú na tom skutkovom a právnom základe, že daňové orgány znížili žalobcovi uplatnený nadmerný odpočet, čo deklarujú právoplatné rozhodnutia o určení rozdielu dane a pri výpočte výšky pokuty postupovali v zmysle § 155 ods. 1 písm. f) daňového poriadku, v ktorom je stanovený pevný výpočet výšky pokuty. Ako prvé dáva súd do pozornosti, že žalobca nijako nenamietal proti samotnému napadnutému rozhodnutiu o pokute, čo sa týka zodpovednosti za správny delikt alebo výšky pokuty a ani súd nezistil vady v zmysle § 195 SSP v predmetnej veci správneho trestania.

19. Celú svoju argumentáciu žalobca zameril na potrebu prednostného využitia inštitútu možnosti prerušiť daňové konanie v zmysle § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku - a teda potrebu počkať s rozhodnutím o pokute až do rozhodnutia správneho súdu o zákonnosti rozhodnutia o určení rozdielu dane, čo daňové orgány nevyužili, a namietal, že inklinovali k aplikácii § 155 ods. 13 daňového poriadku, t. j. že rozhodli o pokute po právoplatnosti rozhodnutí o určení rozdielu dane vydaných daňovými orgánmi a pre prípad vydania nového rozhodnutia o určení rozdielu dane na základe výsledkov súdneho konania poukázali na uvedené ustanovenie daňového poriadku, v zmysle ktorého sa upraví alebo sa zruší z úradnej moci uložená pokuta. Teda argumentácia žalobcu smerovala primárne k oddialeniu vydania rozhodnutia o pokute, spočívajúcim vo vyčkanií na rozhodnutie súdu o zákonnosti rozhodnutí o určení rozdielu dane.

20. Správny súd vyhodnotil vyššie uvedené námietky žalobcu ako nedôvodné. V tejto súvislosti uvádza, že podľa § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku je prerušenie daňového konania fakultatívne, teda je na úvahe daňového orgánu, či konanie preruší alebo nie. Žalobca nemá právny nárok na prerušenie administratívneho konania podľa uvedeného ustanovenia a ani súd nemôže v prípade ustanovenia o fakultatívnej možnosti prerušenia konania zaviazat' žalovaného na povinnosť prerušiť správne konanie ani konštatovať nezákonnosť postupu daňového orgánu. Podanie správnej žaloby ani prebiehajúce súdne konanie nie je pri existencii právoplatného rozhodnutia o určení rozdielu dane prekážkou pre ďalší postup správcu dane, ktorý má byť zavŕšený vydaním rozhodnutia o uložení pokuty za správny delikt, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry kasačného súdu (napr. uznesenie NS SR sp. zn. 1Asan/8/2020 zo dňa 25.03.2021, rozsudok NSS SR sp. zn. 10Asan/3/2020 zo dňa 16.12.2021). Dokonca správny orgán je na základe právoplatných rozhodnutí o vyrubení rozdielu dane povinný konať a uložiť pokutu v zmysle daňového poriadku s poukazom na § 155 ods. 1 daňového poriadku (v ktorom je uvedené, že správca dane uloží pokutu, nie že môže uložiť). Ustanovenie § 155 ods. 13 daňového poriadku potom rieši situáciu, ak by došlo k zmene alebo zrušeniu rozhodnutia o určení rozdielu dane. Neuprednostnením prerušenia konania pred vydaním rozhodnutia o pokute, napriek prebiehajúcej súdnej konaniu, nedošlo podľa správneho súdu k žiadnej nezákonnosti v postupe daňových orgánov ani v napadnutom rozhodnutí, ani k žalobcom namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci.

21. Súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu o zmatečnosti a nedostatočnej odôvodnenosti záveru daňových orgánov ohľadom toho, prečo neprerušili konanie podľa § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí v tejto súvislosti uviedol, že podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok a ak žalobca pri správnej žalobe ohľadom určenia rozdielu dane uspeje, potom bude správca dane pri riešení pokuty postupovať v súlade s § 155 ods. 13 daňového poriadku, t. j. podľa ktorého by sa upravila alebo zrušila z úradnej moci uložená pokuta. Žalovaný tým jasne vysvetlil, prečo takto postupoval a že ani SSP mu v tom nebráni. Súd pripúšťa, že žalovaný reagoval stručne a mohol sa vysporiadať napr. aj s fakultatívnosťou navrhovaného prerušenia konania,

dôsledkami z toho plynúcimi, avšak to podstatné z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný mal k dispozícii právoplatné rozhodnutia o určení rozdielu dane, podanie správnej žaloby nemá za následok odkladný účinok týchto rozhodnutí, preto konal a postupoval v zmysle daňového poriadku. Súd v danom odôvodnení žalovaného nevidí taký nedostatok, ktorý by spôsoboval zmätočnosť ani nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

22. Navyše žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania ani podľa § 61 ods. 2 daňového poriadku, teda že nedali takýto zhodný návrh na prerušenie konania účastníci daňového konania, ergo žalovaný tým preskúmal de facto všetky možnosti na prerušenie konania podľa § 61 daňového poriadku. Tým, že sa žalovaný nad rámec žalobcom uvedenej požiadavky vysporiadal aj s ďalším ustanovením daňového poriadku a konštatoval nesplnenie podmienok na prerušenie konania aj podľa tohto ďalšieho ustanovenia, podľa súdu nijako nedošlo k zásahu do subjektívnych práv žalobcu.

23. Súd uvádza, že podanie správnej žaloby proti právoplatnému rozhodnutiu o vyrubení rozdielu dane nemá suspenzívny účinok, „neprelamuje“ účinky právoplatnosti, teda nepredstavuje prekážku pre správcu dane na vydanie rozhodnutia o pokute, okrem prípadov, ak by bol správnej žalobe priznaný odkladný účinok. Prebiehajúce súdne konanie nie je teda pri existencii právoplatného rozhodnutia o určení rozdielu dane prekážkou pre ďalší postup správcu dane ohľadom uloženia pokuty za správny delikt. Zároveň platí, že žalobca môže využiť všetky dostupné mimoriadne a iné opravné prostriedky v rámci zákonom stanovených lehôt, ktoré by mohli viesť k zrušeniu právoplatných rozhodnutí o určení rozdielu dane, pričom v prípade, že by neskôr došlo k zrušeniu právoplatného podkladového rozhodnutia - rozhodnutia o určení rozdielu dane, daňový poriadok na to pamätal práve v § 155 ods. 13 daňového poriadku v znení účinnom do 31.12.2021, v zmysle ktorého sa v takom prípade z úradnej moci upraví alebo sa zruší uložená pokuta a novým rozhodnutím o pokute sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

24. Pre úplnosť súd uvádza, že predmetné rozhodnutia o určení rozdielu dane boli v súdnom konaní potvrdené zamietajúcim rozsudkom Správneho súdu v Bratislave sp. zn. BA-2S/44/2020 zo dňa 29.04.2025. Teda odpadol dôvod žalobcovej argumentácie o potrebe prerušenia konania o pokute a zároveň nenastali žiadne skutočnosti odôvodňujúce zmenu uloženej pokuty.

25. Súd zamietol aj návrh žalobcu na prerušenie súdneho konania podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP (v zmysle ktorého súd môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu), pretože na rozhodnutie správneho súdu je v zmysle § 135 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023 rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, t. j. nie neskoršie skutočnosti, čomu zodpovedá aj ustanovenie § 155 ods. 13 daňového poriadku. Navyše súdne konanie vedené na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-2S/44/2020 týkajúce sa zákonnosti rozhodnutí o určení rozdielu dane bolo ukončené, a keďže v nadväznosti na toto konanie žalobca daný návrh uviedol, stratil tento návrh žalobcu relevanciu a súd nevhliadol ani žiadny iný dôvod na prerušenie konania.

26. Na základe vyššie uvedeného správny súd, po vykonaní súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj postupu predchádzajúceho jeho vydaniu, neprisvedčil námietkam žalobcu o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia, a vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení zákonov dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby a podľa § 190 SSP ju zamietol.

27. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nejde o výnimočnú situáciu a nezistil ani dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

28. Tento rozsudok prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať v lehote 30 dní odo dňa jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 145 ods. 2 písm. c/ SSP v znení účinnom do 30.06.2023).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech (§ 442 ods. 1 SSP). Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom v zmysle § 449 ods. 1 SSP. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP, alebo c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.